

Bezoek aan zr. Anna Thúy en de meisjes in Vietnam.

Heenreis: Op het feest van de hemelvaart van de Heer, 21 mei en terugkomst op zaterdag 30 mei 2009.

Wij waren samen op weg, zr. Magda Vanmarcke, regionaal verantwoordelijke, zr. Maria Oanh en ikzelf, algemeen overste.

We werden onthaald door zr. Anna Thúy en de 16 meisjes (waaronder één postulante). De ontvangst op de mooie en groot geworden vlieghaven van Saigon (hoofdstad van Zuid Vietnam, momenteel 'Ho Chi Minh' genoemd) was eenvoudig en hartelijk. Het was ondertussen 22 mei geworden. We waren blij zr. Anna en enkele meisjes te ontmoeten en rond 11 uur waren we in het huis in het District Binh Thanh.

Al spoedig was het programma daar want om 15 uur was de eerste afspraak en dan nog met de vicaris van de religieuzen in het Bisdom Saigon. Een ervaren Jezuiet die ons het belang aantoonde van de aanwezigheid van religieuzen in de verschillende kleine parochies en buurten, dicht bij de mensen.

De eerste eucharistieviering konden we bijwonen om 17 uur in de O.L.Vrouwkathedraal van Saigon, een van de enige kerken van de tijd door de Fransen gebouwd en nu mooi gerestaureerd.

En in de avond een fijn avondmaal, aangeboden in het gezin van de familie van zr. Maria Oanh, dit door toedoen van Priester Hung, de nonkel van zr. Maria.

Alles stond klaar, ook onze slaapkamers waar we een fris bad konden nemen en ook genieten van de gekoelde kamer. Zo was de aanpassing aan de temperatuur van 35° gemakkelijker.

Na een goede nachtrust opnieuw op stap. Eerst naar de gemeenschap van zr. Thay, waar we met open armen onthaald werden en we mochten zicht krijgen op de pas opgerichte muziekschool, de revalidatielokalen, de plaats waar Oosterse geneeskunde wordt aangeboden en ook de kleine maar fijne bloemenwinkel.

Daarna naar een Mariaal bedevaartsoord, gelegen aan de kust waar we ook op zondag, 24 mei, konden eucharistie vieren.

Een rijke natuur aan het strand waar de meisjes konden zwemmen - soms heel vroeg in de morgen - voor enkele uren aan een stuk!

Daarna reden we verder met een busje: 12 meisjes, priester Hung, oom van zr. Maria, en de vier zusters van Maria.

We genoten van het middagmaal bij de familie van priester Hung en bezochten ook de oma en de familie van zr. Maria Oanh.

Nog even halt voor een bezoek aan een van de meisjes die reeds weer terug op school was, een goeie beroepsschool, geleid door de zrs. v/d H. Vincentius à Paulo, waar gedurende 1 jaar opleiding gegeven wordt in

kookkunst: Vietnamese en Europese keuken en onthaal van bezoekers met alle finesses van dien. En het internaat: heel fijn verzorgd!

Richting District 9 waar we ontvangen werden in ons vormingshuis. Toch nog even oponthoud bij een Benedictijner Abdij Thien Binh waar ongeveer 90 broeders zijn met een gemiddelde leeftijd van 35 jaar. De vesperdienst in de inlandse taal was sereen en goed verzorgd.

In het vormingshuis - waar we bijna 2 dagen verbleven - zien we niet alleen 1 postulante en de meereizende meisjes maar ook een 15-tal kindjes waaronder ook een paar gehandicapten.

Dit is een mini-crèche zoals er velen zijn in Vietnam, waar de kindjes vanaf 2 à 3 jaar tot min of meer 7 jaar opgevangen worden tussen 6u30 en 16u.

Dit huis met kapel en alle nodige ruimten is gebouwd op een klein terrein maar biedt plaats aan een 10-tal meisjes, ermee rekening houdend dat men de kamer deelt met anderen.

We bezochten de Parochiepriesters, een kleuterschool - waar ook 2 zusters werkzaam zijn - en ook de chef van het dorp, die door de Staat aangeduid is om zorg te dragen dat alles goed loopt in de streek.

En we vertrekken opnieuw met de gedachte dat District 9 wel een passende omgeving is om jonge meisjes te vormen.

Dan maar gauw nog naar de woonst van priester Hung en tegelijk ook naar zijn parochiekerk waar grote restauratiewerken bezig zijn. In het parochiecentrum is er ook plaats voor een groot naaiatelier waar 250 vrouwen naarstig aan het stikken waren want er was een grote bestelling die klaar moest zijn voor verzending richting Verenigde Staten.

Er was nog veel te bezoeken, o.a. een project van de Paters Redemptoristen waar speciaal aandacht is voor het ongeboren leven. Zo is er plaats voor 15 vrouwen die door verkrachting zwanger zijn en aangemoedigd worden om hun kindje te laten geboren worden en het zoveel mogelijk zelf op te voeden. Ook is er een specifieke behandeling voor de foetussen die door abortus gedood zijn. De urnen ervan worden zorgvuldig bewaard in een speciaal bakje en in een kleine zolderkapel geborgen.

En dan maar opnieuw verder naar Saigon waar we de kardinaal van het Bisdom Saigon mochten ontmoeten; daarna bezoek aan de pas begonnen gemeenschap van de zusters van Liefde van Gent, die meisjes recrutereren voor het religieuze leven. Voor de noviciaatvorming gaan ze naar India waar de meisjes van Aziatische oorsprong, opgeleid worden.

En 's avonds waren we uitgenodigd bij de jonge gemeenschap van de Broeders van Liefde van Gent. Enkele jonge broeders zijn in België

opgeleid en spreken nog wat Nederlands. Nu gaat de noviciaatvorming door in een Aziatisch land.

Er waren ook nog wat contacten gepland voor een bezoek aan mensen die we dank verschuldigd zijn, zijnde: de 2 kennissen die gedurende bijna 1 jaar in het huis van District 9 gewoond hebben om het huis te bewaken.

Het is voor ons ook een aangenaam bezoek aan de vernikkel fabriek van de baas, een neef van priester Hung, waar 150 werklieden in 2 werkbeurten nl. van 5 tot 13 en van 13 tot 21u werken. Hij levert ook aan de Mercedesfabrieken.

Een flinke bedrijfsleider die zijn woonst heeft in het centrum van Saigon - en vrijgekomen lokalen ter beschikking stelt voor de meisjes - en dit sinds het begin van het project. We zijn hem en zijn familie erg dankbaar.

Er was ook nog een plaatsje vrij voor bezoek aan een gehandicap-tencentrum waar meer dan 400 kinderen beneden de 18 jaar verzorgd worden en waar zelfs een religieuze directrice van de nursing is.

Ook het vormingscentrum: Bijbel - Filosofie en Theologie trok onze belangstelling.

We hadden ook de kans om enkele colombaria te bezoeken waar o.a. de urnen van zr. Anna's ouders geborgen zijn. Gewoonlijk is dit een initiatief van de parochie die naast de kerk de nodige voorziening ervoor heeft.

En om nog een ander facet van het leven te ervaren hebben we de keuze gemaakt om in een cafetaria een middagmaal te nemen en ook een super-marché binnen te gaan. Een overvloed van beschikbare dingen die men op vandaag overal ter wereld kan vinden, behalve in de armste ontwikkelingslanden.

En nu nog mijn persoonlijke bedenkingen en tegelijk een vergelijking van mijn vorig bezoek, 5 jaar geleden.

Vietnam is en blijft een land dat een staatsregime is van communistische strekking.

De bevolking is er echt op vooruitgegaan. De Vietnamees heeft opnieuw zijn eigen identiteit gevonden, leven vrij, zijn zeer dynamisch en houden rekening met het gegeven dat hun leiders communisten zijn.

De Kerk en alles wat ermee te maken heeft is even dynamisch als de bevolking. Dit ondanks het feit dat maar 8 % van de bevolking katholiek gelovig is.

In de hoofdstad Saigon - Ho Chi Minh - van het Zuiden leven - werken en crossen ± 8 miljoen mensen.

De bevolking woont in kleine huisjes of in grote gebouwen, appartementsblokken, zelfs de kleinste straatjes zijn er bijna voor ieders woning een of ander boetiekje.

Als de Kerk dynamisch geworden is, is het omdat de gelovigen in de verdrukking geleefd hebben en misschien nog een beetje. Alle gebouwen voor onderwijs en ook de hospitalen zijn aan de Staat en worden zeker niet meer bestuurd door de vroegere eigenaars, die kloosters en bisdommen waren. Werkelijk door de Staat geplunderd. En toch werken er opnieuw enkele priesters of religieuzen in het onderwijs en in de hospitalen en de gehandicaptenzorg.

Kleinschalige projecten mogen nu opnieuw opgericht worden, bv. psychiatrische zieken worden in gebouwen die door congregaties gebouwd worden, verzorgd.

Alle peuter en kleuterzorg wordt door zusters, samen met leken, aangeboden. 70% van de kleintjes die er komen zijn van ouders die voor de Staat werken.

Het parochiaal leven is goed gestructureerd met een beperkt aantal priesters die leken vormen om dienstbaar te zijn in de pastorale zorg en de catechese.

Zo krijgt men de situatie waar in 5 grote parochies 2 priesters zijn maar met hen 45 goed gevormde mannen en vrouwen in dienst van de Kerk.

Doorheen alle moeilijkheden heen heeft de katholieke gelovige opnieuw zijn plaats gevonden.

Als de congregatie van de Zusters van Maria hierbij een kleine bijdrage mag leveren kan het ook zo zijn dat men het honderdvoudige terug ontvangt.

Dat God dit alles mag zegenen.